

Hálaadó Harangszó

2012. április 8. AZ ÁCSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA XIII. évf. 1. sz.

„MERT FELTÁMADOTT” (Máté 28, 1-10)

Az ige világos különbséget tesz. Az egyik fél ezt gondolja: „mert meghalt” – és elindul a temetőbe, a sírhoz, a gyász munkáját folytatni és befejezni. Sír és fél, tele van kérdéssel és kétséggel, szomorúsággal. Mindig így van, ha úgy és azért teszünk valamit, mert ez zsong bennünk kábítóan: „...mert meghalt.” A másik fél ezt kiáltja: „...mert feltámadott!” És ő azért jön, azért van jelen a temetőben, azért ül rá a legyőzött sírkőre, hogy ezt az örömet hirdesse, hogy öröm költözzék a szomorú életekbe. Ő pedig tudja, hogy öröm azért támadhat, „...mert feltámadott!”

Az első „fél” az asszonyok, az emberek, a tanítványok, a gyászolók. A másik „fél” az angyal, a mennyeknek, Istennek küldötte. És mindkét fél ugyanarról beszél: Jézus Krisztusról, Isten egyszülött Fiáról, a Megváltóról.

Húsvét ajándéka, a húsvéti evangélium célja, hogy az angyali szót szívünkbe zárva, ajkunkon visszhangozva, életünk azért teljen be örömmel, „...mert feltámadott.”

Amit mi emberek teszünk, ahogyan élünk, gondolkodunk, annak megvannak a „mert”-jei. Van, amit azért teszünk úgy, ahogy teszünk, mert a szüleink, nagyszüleink is úgy tették. Sok mindenről a véleményünk azért alakul úgy, ahogy, mert mások véleménye is alakítja. Vagy éppen, mert nem engedünk semmi befolyásolásnak. Korunk életében az apátia, az egyre eluralkodó érzéketlenség, lelketlenség azért harapódzhat el, mert lehetetlennek tűnik bármiféle változás. Sok szándék, kísérlet, akarat elakadt, és úgy látszik, azért, „mert meghalt”. De az is igaz, hogy sokan azért küzdenek, harcolnak, tartanak ki, bizakodnak, mivel az ő „mert”-jük dacos, kemény, vagy éppen megalapozott. Tudják, mire, kire alapozva küzdhetnek.

Meghatároznak minket ezek a „mert”-ek. Higgyük el, hogy meghatározó az is, ha az életünk biztos alapja az angyali hír, a húsvéti tény: „...mert feltámadott.”

Miért mész a sírhoz? „Mert feltámadott!” Az ígében az első, amit az angyal mond a hír után: Jöjjetek, nézzétek meg a helyet, ahol feküdt! Meglepő fordulat, de milyen nagyszerű! Bátran, reménnyel telve, sőt, biztatással: szembenézhetünk a halállal, „mert feltámadott!” Mintha egy döntő csata után a győztes kivinne minket a csatatérre,

és azt mondaná: nézd, itt volt, itt dült a csata – de vége. Az ellenség nincs, nem veszélyes, legyőzetett. Mindig jóleső megdöbbenéssel töltött el, amikor ravatalozókra láttam kiírva: „Feltámadunk!” Akkor olvassa az ember, amikor azért megy oda, „mert meghalt” valaki. És milyen jó, hogy azért, „mert feltámadott” az Isten Fia, bátran, hittel, reménységgel nézhetem a helyet, ahol feküdt, a halál várát, a sírját! A hír: „mert feltámadott”, először is megszabadít a félelemtől és irtózástól, és felemelt fejjel segít szembenézni a legfenyegetőbb borzadállyal is.

Miért mész „gyorsan és sietve?” Leginkább azért, mert kevés az idő, mert annyi minden van előtted. De van, aki azért megy sietve és gyorsan, „mert feltámadott!” Az angyal másodszor erre biztatja az asszonyokat. Ne a magad dolga után fuss, ne abban lihegj, kapkodd a levegőt, hanem a Krisztus dolgában, „mert feltámadott”, mert küld, mert vár, mert találkozni akar veled, mert van, aki még nem tudja, aki még mindig szomorú, aki még mindig azt tudja, hogy „meghalt”, hogy győztes a halál, hogy minden hiábavaló... Nincs idő, testvér, ebben a mai világban a lanyhaságra, a tétovaságra. Percenkét halnak a világban emberek éhség, szomjúság, merénylet, kétségbeesés, járvány miatt. Felgyorsult a világ? Igen. Gyorsan csap le a rossz. Naponta, óránként új kihívások előtt állunk. Az egyház is. A hívó ember is. Ma sokfelé „akciócsoportokat” hoznak létre, mert sürgős beavatkozás szükséges. Ezek a csoportok, ezek az emberek készek arra, hogy azonnal induljanak, ha kell. Össze vannak csomagolva, elég egy riasztás – és mennek, gyorsan, sietve! Nekünk, keresztyéneknek is készeknek kell lennünk, de nem riasztásra kell indulnunk! Hanem örömhírré: „mert feltámadott!” Hiszem, hogy ha szívedben megpecsétlődik ez a hír, te is Krisztus akciócsoportjába tartozol majd, és gyorsan és sietve indulsz vele!

Miért borulsz le előtte? Miért hódolsz meg Jézus előtt? Miért engedelmeskedsz neki? A válasz erre is csak az lehet: „mert feltámadott.” Az asszonyok azért találkozhattak vele, azért hallhatták szavát, azért léphettek oda hozzá, azért borulhattak le előtte, „mert feltámadott.” Ebben a tényben egész életünk sarokpontját szabad és kell

meglátnunk. Egész keresztyénségünk, minden szolgálatunk, minden istentiszteletünk, minden örömünk, minden bánatban tapasztalt erőnk ezért lehetséges. És még valami. Ezért lehet mai, modern, időszerű az az élet, amelyik Jézus Krisztusnak engedelmeskedik. „Mert feltámadt”, azért van jelen ma is, most is a világban, az életben. Sokakat riaszt a keresztyén élet, mert

idejétmúltak tartják. Pedig ha igazán modern, mai, sőt mindig aktuális dolgot keresel, akkor azt a Jézus Krisztussal való találkozásban, a neki való meghódolásban és engedelmisségben találhatod meg, „mert feltámadott.” Isten adjon olyan ünnepet és olyan életet, amelyben megtaláljuk sorsfordító közösségünket Jézus Krisztussal, „mert feltámadott.” Ámen. **Gerecsei Zsolt lelkipásztor**

TÁJÉKOZTATÓ GYÜLEKEZETÜNK DOLGAIRÓL

2012. január elsején állt fel az új presbitérium gyülekezetünkben, a 2011-ben tartott tisztújítás után. Isten iránti hálával köszönjük meg azok szolgálatát, akik évek, évtizedek múlva újra vállalták a jelölést és a tisztséget. Köszönjük azoknak is, akik a gyülekezet felkérésére most vállalták a presbiterséget, pópresbiterséget. Egy testvérünk, Kiss Ferenc egészségi állapota miatt nem vállalta az új jelölést, neki a presbitérium megköszönve eddigi szolgálatait, tiszteletbeli presbiteri címet adományozott.

Gyülekezetünk elnökségében is változás állt be: főgondnokká dr. Szentirmai Istvánt, gondnokká Nagy Tibort választotta a közgyűlés.

Presbiterek:

Bédi Gergely
Czunyi Bálint
Cseke József
Dancs Sándor
Dancs Zsigmond
Galamb Tibor
Héregi Kálmán
Jenei István
Lakas Lajos

Lantai Béla
Molnár László
Nagy István
Nagy Sándor
Nyéki László id.
Nyéki László ifj.
Nyéki Tibor
Nyéki Vince
Nyéki Zoltán
Péntek Lőrinc

Sebestyén
Miklós
Semsei Mihály
Sója Gyula
Tarics László
Tóth Miklós
Tóth Sándor (Főu.)
Tóth Sándor
(Kegyelet u.)
Varga Sándor

Vasvári László
Korábbiak:
pópresbiterek:
Balázs Lajos
Poncsák Ferenc
Újabb
pópresbiterek:
Bíró György
Héregi Miklósné
Komlói Balázs

Moncz Imréné
Nyéki János
Somogyiné
Lentulai Eszter
Szalai Bálint
Varga Miklós
Vitárisné
Bokréta Etel
Vitáris Dániel
Vörös Kálmán

Az eredmények ismertetése után Sebestyén Miklós szólt a gyülekezethez:

Kedves Testvéreim!

Úgy érzem, egy fontos kilométerköhöz érkeztünk. Illő és érdemes visszatekinteni az elmúlt évekre. Már az elején is adjunk hálát az Istennek, mert segítségével jártunk végig a megtett utat. Irányított bennünket, lelkünkön elűzte a gondokat. Sok-sok feladatot kaptunk, de akitől a feladatot kaptuk, adott hozzá imádkozó szíveket, megnyílt pénztárcát, szellemi és fizikai erőt.

Induláskor tudtuk, sok feladat vár ránk az úton. Mi a keskeny utat választottuk., tudtuk, sok nehézséggel kell megküzdeni. Kígyókkal, gyíkokkal, csúfolókkal, gúnyolókkal. De Istentől erőt kaptunk, nem futamodtunk meg, tovább haladtunk.

Megtanultuk a tékozló fiú történetéből, hogy bűneinkért tudni kell bocsánatot kérni az Atyától.

Többször eszembe jut, hogy egy régi konfirmáció alkalmával Körmendi Lajos nagytiszteletű úr az egyik gyerek fejére tett kézzel áldásként Pál apostol Timoteushoz írt 1. levelének 12-dik részéből, annak első feléből olvasta fel: „Senki a te ifjúságodat meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek...”. Ez a rövid mondat érzésem szerint parancs volt mindannyiunk számára, hogy nem szabad megfutamodni a ránk bízott feladatok elől, közösen, együtt kell végezni. Úgy is történt, idősök, fiatalok együtt hordoztuk a terheket. Hittel tették, akár 80 évesen is kijelentették: „Én szeretem az Urat, mert szeretem.” Sokszor voltak viharos napok. Úgy éreztük, a tenger hullámai összecsapnak fejünk felett, de nem féltünk. Nem, mert abban a hajóban, amelyikben mi utaztunk, mindig velünk volt Jézus. Feladatunk volt böven, egyik után jött a másik, de nem csüggedtünk. Olyan lelkes volt ez a gyülekezet, úgy összekovácsolódott, hogy közösen vittük a terheket, de együtt örültünk eredményeinknek. is. Persze előfordult, hogy úgy éreztük, teljesen elfáradtunk, nincs

tovább. Azután azt olvastuk a Bibliában: Hű szolgám sokra vittétek, még többre bízlak meg benneteket. Ekkor adomány érkezett Floridából. Köves Kálmán 56-os magyar (katolikus, szülei vegyesházasságban éltek) megtudta, hogy gyülekezetünk építi a templomot. Kaptunk tőle nyolcszázezer forintot, neki is köszönhetjük, hogy új padjaink vannak templomunkban.

Testvéreim, engedjétek meg, hogy röviden visszatekintsünk a múltra. Az évek nem múltak el esemény nélkül, minden évnek megvan a fáradságos munkával szerzett eredménye. 1993-ban a templomtető pala borítását kellett javíttatni, átengedte több helyen a vizet. 1994-ben a ravatalozó meszelése, a drapéria felújítása következett. 1995-ben a gáz beszerelése történt meg a parókiára. A következő évben a gyülekezeti terem tetejének teljes cseréjét-felújítását végeztük el. 1997-ben készülődött a következő évi nagy munkára, a templom tetőzetének felújítására. Nagy munka volt, gerendák cseréje, teljes lécezés, fóliázás palázás, esőcsatorna. Ezt követte 1999-2000-ben templomunk külső vakolatának teljes cseréje. Ezt a munkát egy évre terveztük, de a korán beálló tél miatt két évet vett igénybe. Mivel gyülekezetünk tagjai szépen adakoztak, maradt még pénzünk. Így bátran neki mertünk állni a belső felújításnak is. Nagy örömünkre 2000-ben befejeződött a külső és belső felújítás, sőt még az orgona javítása is. 2001-ben is volt tennivaló. Felújítottuk gyülekezeti termünket és a lelkészi irodát. A régi, szakadozó padlót eltávolítottuk, a padlószintet megemeltük és járólappal fedtük a meszelést megelőzően. 2002-ben a temetőben szilárd útburkolatot készítettünk. Minden évre jutott tennivaló, így 2003-ban beszereltük a templomba a fűtést. Az ezt követő évben – mint már korábban említettem -, a padok cseréjére került sor. Az ezt követő évben újítottuk fel a lelkészlakást.

Kicséréltük a vízvezeték, falak áthelyezésével alakítottuk át a mellékhelyiségek addigi szerkezetét; csempézést festést és mázolászt végeztünk. A templomban pedig megoldottuk a hangosítást. Így vártuk Gerecseiéket, a jelenlegi lelkesházaspárt, családot 2005 szeptember elsején. Azóta több mint 6 év telt el. A bizalom kölcsönös köztük, a presbitériummal és a gyülekezettel. Remélem, itthon érzik magukat körünkben. -

Kedves Testvéreim! A temető első részében a fűnyírást már nem is tudom mikor rendszerezítettük, azóta folyamatosan megtörténik. De – főleg - a hátsó rész egyre bozótosabb lett. Néhányan panaszkodtak is, hogy félnek a hátsó részben tartózkodni. Sok-sok munkával évek óta dolgozunk a bozótirtásban, de még mindig van tennivaló a makacs sarjadásokkal. Tudom, hogy gyülekezetünkben legfontosabb a hitélet, a tanítványi munka, melyre az Úr Jézus szólít fel minket. Arról nem is beszéltem. Azt elemezni nem feladatom. Ha az lenne, csak a legnagyobb elismeréssel szólhatnék a lelkesházaspár igyekezetéről. De hiszem, hogy az a tevékenység, aminek egy részéről most számot adtam, az a hitélet zavartalanabb feltételeit igyekezett biztosítani. Hozzájárult az a sok-sok fáradságot nem ismerő, figyelmes tevékenység is, amit asszonytestvéreim folyamatosan végeztek és végeznek önzetlenül. Ki tudná most azt mind felsorolni... Megköszönöm és kívánom, hogy Isten gazdag áldását adja nekik érte. Én eddig jegyeztem az eseményeket. Úgy tudom Tiszteletes Úr készíti újabban feljegyzéseket. Remélem, neki is volt azóta feljegyezni valója. Most megköszönöm valamennyi Testvéremnek, akik velem együtt tőlük telhetően szolgálták gyülekezetünk ügyét. Itt emlékezem meg azokról, akik velünk együtt indultak el, de már az Úr magához szólította őket. Nyugodjanak békében! Megköszönöm katolikus Testvéreim adományát, segítségét is, közülük is kiemelkedően sokat segített Moncz Imre és Narancsik Károly. Nekik nagy részben köszönhető a torony világítása, az óra működése. Testvéreim! Eltelt az idő, néhányan megöregedtek, változtak családi körülményeink. Adjunk helyet a fiatalabbaknak. Hiszem, az Úrnak mindig voltak és lesznek is örüllői. Természetesen – erőmhöz mérten – továbbra is szolgálom az Urat, neki köszönhetem, hogy eddig is adott erre erőt, és azt is, amit még kapok Tőle. Gondnok és Presbiter Testvéreim, Isten segítségét kérem szolgálatotokhoz. Engedjétek meg, hogy adjak egy tanácsot: Zörgessetek szüntelen, kérjétek és imádkozzatok, meglátjátok, minden szükséges megadatik tinéktek az Úrban.

2012. január 1-i hatállyal visszakerült gyülekezetünk tulajdonába a templomdombi iskola épülete. Az épületet még az 1991-es kárpótlási törvény alapján kérte vissza a presbitérium. A törvény a kárpótlás lezárását 2011-re határozta meg. Az elmúlt év folyamán az egyeztető tárgyaláson az állam vállalta az önkormányzat felé a kártérítés kifizetését, az önkormányzat az iskolaépület átadását, a gyülekezet pedig átvételét. Az önkormányzattal kötött megállapodás szerint 2012. áprilisáig még az iskolai menza üzemel benne.(Ennek kiköltözése éppen a húsvéti időszakra várható.) 2011. szeptemberétől a hittanórákat folyamatosan, illetve más alkalmakat (énekkari próba, játszóház) is tartottunk-tartunk benne. Az épület felújítására pályázni szeretnénk, ezzel együtt alakítanánk ki későbbi funkcióját is.

A ravatalozó építési munkáinak elkezdését a húsvét utáni időszakra tervezzük. A jóváhagyott építési engedély mellé a kiviteli tervek, közművek bevezetési, bekötési tervei készülnek, árajánlatokat szereztünk be az építési anyagokra. Az elmúlt év őszén pályázati lehetőségre vártunk, de sajnos olyan pályázat nem jelent meg, amelyre benyújthattuk volna a terveket. Ez év tavaszán egy lehetőségre hívták fel a figyelmünket, éltünk is vele: támogatási kérelmet adtunk be a Közigazgatási Minisztérium Egyházi Ügyekért Felelős Államtitkárságához. Ennek elbírálása folyamatban van. Ezúton is kérjük Testvéreinket, hogy lehetőségeik szerint támogassák adományaikkal az építkezést. A tervek szerint egy új, modern, a kornak megfelelő és esztétikus ravatalozó felépítése várható.

A ravatalozó építése mellett a temető rendezése is folytatódik. A temető hátsó részén a meg nem váltott síremlékeket az év elején elkezdjük összegyűjteni, és a Koroknai-sír mellé kegyeleti park jelleggel felállítottuk őket. A tervekben ennek a hátsó területnek elegyengetése, füvesítése szerepel, szükség esetén újra temetkezés céljából. A ravatalozóval kapcsolatos földmunkák során tervezzük egy kifejezetten urnás temetkezés céljait szolgáló parcella kialakítását is a temető Fáy utca felőli oldalán. Tisztelettel kérünk mindenkit, hogy a temető rendjére vigyázzon, a szemetet lehetőleg a kijelölt helyekre tegyék (ezek szerencsésebb kialakításán is gondolkodunk). (Tájékoztatásul közöljük azt is, hogy a hulladékszállítást szerződés alapján városunk önkormányzata intézi, a gyülekezet pedig ennek fejében vállalta az önkormányzat közfeladataiból az ún. „köztemetések” számára a temetkezési helyek biztosítását.)

2011 végén pályázatot adtunk be „Családban marad(j!)” címmel, családbarát gondolkodás, a családi élet népszerűsítése érdekében. A tervezett programokhoz támogatókat is találtunk a katolikus egyház, a gondozási központ és az iskola-óvoda szervezeteiben. Sajnos a pályázaton nem nyertünk, de a vállalt programokat, szerényebb keretekben, gyülekezeti szinten megtartottuk, megtartjuk. Március 17-én megemlékeztünk a kisdobos-sírnál a befogadó családi szeretetről, majd Bátki Dávid etei lelkipásztor tartott előadást a nagycsaládos életről. Közben a gyerekeknek játék, kézműves programokat szerveztünk, este pedig népzenevel, néptáncal ismerkedtünk tánc ház keretében. Április 1-én, virágvasárnap délután újra játszóház várta a családokat, a húsvéti készülődés jegyében. Tervezzük még a nyár folyamán családos tábor (Kerecsend), illetve augusztus 20-án újra megszervezzük a több nemzedéket összefogó, hagyományörző „HAGYATÉK-A” napot.

Március 25-én, vasárnap az istentisztelet után emlékfát ültettünk a templomkertben. A fenyőt dr. Alföldi Kálmán tiszteletbeli presbiterünk adományozta a gyülekezetnek abból az alkalomból, hogy visszakaptuk az iskolaépületet. Az adományozó háláját kívánta kifejezni ezzel a gesztussal a gyülekezetben eddig szolgált lelkipásztorok és tanítók emléke előtt. Az egyházkerület 400 éves jubileuma alkalmából, és egyben Körmendi Lajos nagytiszteletű úr születésének 100. évfordulójához kapcsolódva, május 20-án „Négyszáz év szolgálatban” címmel hálaadó

istentiszteletet tartunk, melynek keretében ugyancsak megemlékezünk lelkipásztorainkról tanítóinkról.

Gyülekezetünkben többet részt vettek az alábbi konferenciákon: február 11-én presbiteri konferencia volt Tatán, ahol református egyház stratégiájáról, a globális világ ártalmairól illetve az ellen való védekezésről volt

Gyülekezeti, egyházkerületi, egyházmegyei programok:

ápr. 14 szombat: lelkészbeiktatás Pilismarton
 ápr. 20 péntek Hét Határos presbiterképzés Szákszendén
 ápr. 22 vasárnap: énekkari találkozó Kocson
 ápr. 28 szombat: lelkészbeiktatás Szomódon
 máj. 11. péntek: Pálóczi Horváth Ádám Szavalóverseny Kömlőd
 máj. 12 szombat: diakóniai nap Dunaalmáson, a gyermekotthonban
 máj. 18 péntek: Hét Határos presbiterképzés
 máj. 20 vasárnap: „Négyszáz év szolgálatban” – megemlékezés gyülekezetünk lelkészeiről, az egykori református iskola tanítóiról

A CSÁSZÁRI ASSZONYKONFERENCIÁRÓL

Március 10-én gyülekezetünkben többet részt vettünk a konferencián, melynek témája "Hit- boldogság- lelki egészség" volt. A program Csákainé Szabó Natália - szomódi lelkipásztor áhítatával kezdődött, majd Máté László esperes köszöntötte a megjelenteket. Az első előadó Dr. Jeanné Loós Anita pszichológus volt Budapestről. Ő elmondta, hogy statisztikai felmérések igazolják a vallásos ember az élet megpróbáltatásait könnyebben viseli el, lelkileg kiegyensúlyozottabb, így ritkábban betegszik meg.

ANYAKÖNYVI ADATOK

Megkereszteltük	Fővényes Ágnes	Bédi János	83	Ódor József	81
Molnár Máté	Benkó Csenge	Vass Kálmán	69	Alföldi Sándor volt presbiter	75
Mismás Roland	Benkó Luca	Ásó Pál	79	Kiss Ferenc	64
Sofie Heijnen	Kulicskó Kitti	Kollár Károly volt presbiter	74	Vasvári László presbiter	77
Zaupper Balázs	Hegedűs Angelika	Gombás Gabriella	85	Varga Sándorné	
Nyéki Regina	Ásó Anita	Bányóczy Jánosné		<i>Czunyi Eszter</i>	80
Nyéki Gergő	Szabó Klaudia	<i>Jenei Mária</i>	88	Kustán Elemérné	
Posta Bence	Dombi Tímea	Szabó Endréné		<i>Kustán Irén</i>	85
Gmitterko Kevin	Tasi Tamara	<i>Király Andrea</i>	38	Czunyi Bálint presbiter	74
Stréhlí Luca	Józsa Rebeka	Péntek Sándorné		Farkas Lászlóné	
Molnár Sára	Házasságot kötött	Matus Ilona	87	<i>Turi Ilona</i>	89
Veller Zsombor	Bodnár István és Hajnal	Abai Zoltán	71	dr. Szepesi Andrásné	
Finta Marcell Máté	Krisztina Veronika	Rosta Sándor volt presbiter	77	<i>dr. Péntek Ilona Vilma</i>	81
Dutkon Kincső	Nemeséri Norbert és Vitáris	Szigeti László	89	Szőnyi Ferencné	
Németh Hanna	Anna	Varga Sándor	84	<i>Matyus Rozália</i>	68
Németh Ádám Imre	Pintér Tamás és Szalai Réka	Rukkensuk István	74	Sághy Viktória	
Nyéki Gergő	Eltemettük	Molnár Józsefné		<i>(szül. Szalai Viktória)</i>	35
Halász Viktória	Szija Györgyné	<i>Krstenics Eszter</i>	86	Orsós Mária	58
Konfirmációi fogadalmat tett	Kornyák Julianna	Nagy Zsigmondné		Tóth Miklós presbiter	81
(2011. június 12.)	Balázs József 67	<i>Molnár Irén</i>	97	Szalóki László	69
Nyéki Tibor	Nagy Imréné	Ötvös István	66		
	<i>Szőnyi Mária</i>				

Az anyakönyvi adatok a 2011. június 18. és a 2012. április 1. közötti állapotot tükrözik

AZ ÜNNEPI ISTENTISZTELETEK RENDJE:

Április 8. 10 óra: Úrvacsorás istentisztelet
 Április 8. 18 óra: Istentisztelet legátus szolgálatával
 Április 9 10 óra: Istentisztelet legátus szolgálatával
 Április 9. 15 óra: Úrvacsorás istentisztelet a Pénzszásban
 Április 9 18 óra: Istentisztelet

Kiadja az Ácsi Református Egyházközség Presbitériuma. Összeállította: Gerecsei Zsolt lelkipásztor

szó. Március 10-én Császáron voltunk női konferencián, ahol a lelki egészség, békesség témájában két előadást hallhattunk meg, egyet elméleti, egyet gyakorlati területen. Több presbiter testvérünk jelen volt Dadon és Kisbéren a Hét Határos presbiterképzés alkalmain.

délután lelkészbeiktatás Szönyben
 máj. 27 vasárnap: konfirmáció
 jún. 2 szombat: egyházmegyei hittanos sportnap
 jún. 20 szerda: egyházkerületünk 400 éves jubileuma Kőrmenden
 jún. 29-júl 1: REND (Református Egyházi Napok Dunántúl) Székesfehérvárott
 júl. 11-15: családos tábor Kerecsenden
 aug. 19-20: II. „HAGYA-TÉK-A” napok

Második előadó Sztankevics Ljudmila paksi presbiter asszony volt, aki a volt Szovjetunióban született. Családja történetét, saját életútját bemutatva nagyon mély vallási elhivatottságról tett tanúbizonyságot. Az előadások között csodálatos orgona és fuvola muzsikát hallgathattunk. A konferenciát szeretetvendégség zárta. Ezúton is köszönjük a Császáriaknak a nagyon színvonalas rendezést. Ez az alkalom is hozzájárult hitünk megerősítéséhez.

Vitárisné Bokréta Etel